

Fővárosi Ítéltábla
15.Pk.50.010/2014/2.

A Fővárosi Ítéltábla a Balázs & Bács Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt Demokratikus Koalíció (cím) kérelmezőnek,
a Fővárosi Választási Bizottság 2012. szeptember 12. napján kelt, 78/2014. (IX. 12.) FVB számú határozata ellen benyújtott bírósági felülvizsgálati kérelme folytán megindult nemperes eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasítja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 1.000 (Egyezer) forint mérsékelt eljárási illetéket.

Ezen végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A Budapest Főváros ... Kerületi Helyi Választási Bizottság a 2014. szeptember 10. napján meghozott 182/2014. (IX. 9.) határozatával a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek 2014. évi választásán a kérelmezőként eljáró jelölő szervezet ... számú egyéni választókerületi jelöltje – X Y – nyilvántartásba vételét visszautasította.

A határozat indokolása szerint a rögzített ajánlások száma 83 volt, ebből elfogadhatónak talált 61-et, nem elfogadhatónak minősített 22-t. Megállapította, hogy a jelöltállításhoz szükséges ajánlások száma 65 db, így a visszautasítás okaként a megfelelő számú ajánlás hiányát jelölte meg.

A határozat ellen a jelölő szervezet ... kerületi választókerületi elnöke nyújtott be fellebbezést, melyben a határozat megváltoztatásával X Y jelöltkénti nyilvántartásba vételét indítványozta. Jogorvoslati kérelmében a választási eljárásról szóló, 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 132. §-a megsértésére hivatkozott. Kifejtett álláspontja szerint X Y-t 84 választópolgár ajánlotta képviselőjelöltnek, amely meghaladja a jelöltté válás 65 főben meghatározott mértékét.

A Fővárosi Választási Bizottság 78/2014. (IX. 12.) FVB számú határozatával a ... Kerületi Helyi Választási Bizottság első fokú határozatát helybenhagyta.

A fellebbezéssel támadott határozat ténybeli megállapításával és jogi következtetésével egyetértett. A Ve. 132. §-a felhívását követően arra utalt, hogy „a fellebbező tévesen gondolja, hogy minden benyújtott ajánlás automatikusan érvényes ajánlásnak minősül”. Hangsúlyozta, hogy tételesen, ismételten ellenőrizte a nem elfogadhatónak minősített ajánlások számát, és mint másodfokú választási bizottság sem talált (további) érvényesnek minősíthető ajánlást. Az első fokú döntést helybenhagyó rendelkezését a Ve. 231. § (5) bekezdés a) pontjára alapította.

A kérelmező jelölő szervezet a Fővárosi Választási Bizottság határozata ellen bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben az első- és másodfokon eljáró választási bizottságok határozatainak megsemmisítését indítványozta, és kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla X Y „jelölti nyilvántartásba vételét állapítsa meg”, illetve „kötelezze erre a helyi választási bizottságot”.

A felülvizsgálati kérelmében felhívta a Ve. 43. § (1) bekezdését, a konkrét jogszabálysértés körében a 46. § da) pontjára utalt, amely szerint a választási bizottság határozata indokolásának tartalmaznia kell a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat; ennek ellenére a határozatok „kimásolt és egymás alá helyezett jogszabályhelyeket tartalmaznak”, nem állapítható meg, hogy a bizottság milyen bizonyítékok alapján állapította meg a tényállást.

A kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme érdemi elbírálásra nem alkalmas.

A bírósági felülvizsgálati kérelemnek – többek között – tartalmaznia kell a kérelem Ve. 223. § (3) bekezdés szerinti alapját, így bírósági felülvizsgálati kérelmet jogszabálysértésre hivatkozással, avagy a választási bizottság mérlegelési jogkörben hozott határozata ellen lehet benyújtani.

A felülvizsgálati kérelemben a kérelmet előterjesztő megjelölt jogszabályhelyet, azonban e körben nem hivatkozott konkrét jogszabálysértésre, nem jelölt meg olyan tényszerű jogszabálysértést, amely a másodfokú határozat felülvizsgálatát érdemben lehetővé tenné.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati kérelem kötelező tartalmi elemeinek vizsgálata során figyelembe vette a Kúria aktuális ítélezési gyakorlatát összefoglaló és irányadó Kvk.II.37.325/2014/3. számú határozatát, ahol a Ve. 223. § (3) bekezdése értelmezésével összefüggésben az alábbiakat fejtette ki: „... a jogszabálysértést nem elegendő jogszabályhelyre hivatkozással megjelölni, ki kell fejteni a jogszabálysértés mibenlétét.”

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő jelölő szervezet nem is hivatkozott arra, hogy a felülvizgálni kért határozatban megállapított érvényes szavazatok számát bármely konkrét okból vitássá tenné, az általánosságban megjelölt jogszabálysértés az idézetek szerint nem azonos a Ve. 223. § (3) bekezdésében írt jogszabálysértésre hivatkozással.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Ve. 231. § (1) bekezdés b) pontja alapján, mivel az nem tartalmazta a 224. § (3) bekezdésében foglaltakat.

A Fővárosi Ítéltábla a nemperes eljárás illetékének mértékét az illetékekről szóló, 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 43. § (7) bekezdésére, valamint az 58. § (1) bekezdésének f) pontjára

figyelemmel állapította meg. Az ekként számított mérsékelt eljárási illeték viselésére a kérelmezőt a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2014. szeptember 16.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Senyei György s.k.
előadó bíró

dr. Vuleta Csaba s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
(Szénási Rita)